

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(31)

2. posiedzenie
Komisji Kultury i Środków Przekazu
w dniu 30 listopada 2005 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Wybór zastępców przewodniczącej komisji.
2. Sprawy organizacyjne.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Krystyna Bochenek)

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Otwieram posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Witam serdecznie panie senator i panów senatorów członków komisji.

Porządek obrad został paniom i panom senatorom doręczony. Przypomnę, że w punkcie pierwszym jest wybór dwóch zastępców przewodniczącej komisji, w punkcie drugim są sprawy organizacyjne.

Czy ktoś z członków komisji ma uwagi do porządku obrad? Nie. Dziękuję bardzo.

Zanim przejdziemy do części merytorycznej posiedzenia komisji, chciałabym przedstawić pracowników Kancelarii Senatu. Zacznę od pani Agaty Karwowskiej-Sokołowskiej, starszego legislatora w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu – dzień dobry, witamy panią. Pani mecenas będzie czuwała nad prawidłowym i zgodnym z Regulaminem Kancelarii Senatu przebiegiem wyboru dwóch zastępców przewodniczącej komisji. Są z nami jeszcze dwie panie, bardzo ważne w naszej senackiej pracy. Otóż pani Maria Piotrowska, sekretarz komisji, jest odpowiedzialna za sprawy merytoryczne, a obsługą sekretariatu komisji zajmuje się pani Anna Szczepanik – dzień dobry. Do tych pań zawsze możecie się państwo zwrócić o pomoc.

Wracamy do porządku obrad obowiązującego w dniu dzisiejszym. Z przyjemnością pragnę poinformować państwa senatorów, że Prezydium Senatu wyraziło zgodę na wybór dwóch zastępców przewodniczącej komisji. W związku z tym przejdźmy do punktu pierwszego, a więc wyboru zastępców.

Informuję państwa senatorów, że zgodnie z art. 53 ust. 6 i 7 Regulaminu Senatu głosowanie w sprawach personalnych jest tajne i odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania. Zgodnie z art. 62 ust. 1 Regulaminu Senatu uchwały komisji zapadają większością głosów w obecności co najmniej 1/3 członków komisji, a więc dziś jest nas wystarczająca liczba. Komisja została powołana w składzie jedenastu senatorów, zatem aby mogła podejmować uchwały, musi być obecnych co najmniej czterech senatorów.

Stwierdzam, co przed momentem powiedziałam, że w posiedzeniu bierze udział wymagana liczba senatorów i w związku z tym proszę o zgłaszanie kandydatów na zastępców przewodniczącej komisji. Słucham państwa.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę bardzo. Tylko uprzejmie proszę włączyć, Panie Senatorze, czerwone światło. Tak.

Senator Adam Massalski:

Tak jest.

Zgłaszam na wiceprzewodniczącego komisji kandydaturę siedzącego po prawej mojej stronie pana Piotra Mariana Boronia. Pan Piotr Marian Boroń jest absolwentem Uniwersytetu Jagiellońskiego, także mojej uczelni i z tego powodu jest mi bardzo miło, że mogę go zgłosić. Jest on, również tak jak ja, historykiem, w związku z czym tym bardziej jest mi przyjemnie, że mogę go zgłosić. Jest znanym w regionie Małopolski działaczem kultury. W jego życiorysie ważny jest fakt, iż założył on i przez jedenaście lat redagował „Tygodnik Salwatorski”. Jest poza tym autorem ponad pięciuset publikacji o charakterze popularnonaukowym i naukowym, dotyczących zagadnień kultury. Opublikował między innymi wiele różnych śpiewników, w tym pieśni historycznych, które mam przyjemność mieć w swoim księgozbiore, znam je, mają bardzo dużą wartość, myślę, że także patriotyczną i edukacyjną. Jest także autorem opracowań albumowych dotyczących Małopolski. Był stypendystą Fundacji Lanckorońskich, badał archiwa watykańskie. Był działaczem kultury na szczeblu dzielnicy miasta Krakowa i regionu Małopolski. Ostatnio był przewodniczącym sejmiku małopolskiego. To też jest fragment pana życiorysu. I dlatego właśnie chciałbym zarekomendować pana Piotra Mariana Boronia na funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Kultury i Środków Przekazu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Czy są inne kandydatury?

Proszę.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję bardzo.

Ja z kolei chciałem przedstawić kandydaturę pana senatora Czesława Ryszki. Jest on autorem około pięćdziesięciu książek. Jest on też absolwentem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, gdzie skończył polonistykę. Chcę podkreślić również to, że w trzeciej kadencji Sejmu był członkiem sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu. Jest dziennikarzem, redaktorem w „Niedzieli”, znamy jego cotygodniowe felietony, które ukazują się w tym tygodniku. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Dziękuję bardzo. Czy są inne kandydatury?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę uprzejmie, Pani Senator.

Senator Elżbieta Więclawska-Sauk:

Jeśli można, chciałabym zgłosić kandydaturę Jacka Sauka. On sam najlepiej o sobie powie.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Prosimy pana senatora.

(*Senator Jacek Sauk: Jeżeli Pani Przewodnicząca pozwoli...*)

Oczywiście, bardzo proszę.

Senator Jacek Sauk:

Są tu osoby, które mnie znają – myślę, że jedna z nich szczególnie dobrze mnie zna – pozwolę sobie jednak powiedzieć parę słów. Ograniczę się oczywiście do opowiedzenia o mojej drodze zawodowej i społecznej, związanej z szeroko rozumianą kulturą.

A więc, Szanowni Państwo Senatorowie, moja praca zawodowa przebiegała między innymi w taki sposób. W muzeum Stutthof – bo muzeami też będziemy się zajmowali – jako kierownik działu naukowo-oświatowego zajmowałem się szeroko rozumianą organizacją tego muzeum, wystawami, kwestią ekspozycji, oprowadzaniem, szkoleniem przewodników itd., itd. W każdym razie to była pewna część mojego życiorysu. Gdy pracowałem w wojewódzkim domu kultury w Szczecinie, podlegały mi wszystkie placówki kultury podlegające z kolei temu domowi kultury. Potem zorganizowałem tam dział imprez i jako jego kierownik miałem okazję tam działać. Byłem także zatrudniony w bibliotece w Wyższej Szkole Morskiej, czyli w bibliotece naukowej. Przez szereg lat pracowałem także w tamtejszym archiwum. Są to więc placówki, którymi będziemy się zajmować w trakcie naszych obrad w Senacie. To było po 13 grudnia, kiedy dotknęły mnie niezbyt duże, ale jednak represje i musiałem zrezygnować z pewnych swoich funkcji, które zbliżały mnie do ludzi. Byłem także pełnomocnikiem prezydenta w Szczecinie i przekształcałem wojewódzką bibliotekę publiczną, księżnicę miejską oraz miejską bibliotekę publiczną, a więc poznałem te sprawy od całkiem innej strony. Jako wicedyrektorowi Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Szczecinie podlegały mojemu nadzorowi, między innymi mojemu, oczywiście, ale w szczególności mojemu, kontrole nad placówkami kultury. To była, powiedzmy, moja droga zawodowa.

Teraz przedstawię się od strony doświadczeń społecznych. W 1981 r. byłem członkiem „Solidarności”, przewodniczącym ogólnopolskiej sekcji zawodowej bibliotekarzy. W skład tej sekcji wchodziły biblioteki zarówno uczelniane, jak i publiczne. Wtedy przyszło mi wielokrotnie negocjować w różnych ministerstwach sprawy na owe czasy bardzo ważne, a mianowicie dotyczące czasu pracy, wynagrodzeń, funkcjonowania tychże placówek. Te negocjacje odbywały się szczególnie w ministerstwie kultury, ale także w ministerstwie nauki, zdrowia i innych ministerstwach, którym podlegały te placówki.

W latach osiemdziesiątych, działając w ogólnopolskich władzach „Solidarności”, byłem doradcą Komisji Krajowej, równocześnie wydawałem dwa pisma podziemne, „Bis” i „Okno”. Rozszyfruję nazwę tego drugiego: oświata, kultura, nauka, opór. Przez pięć lat byłem wydawcą tego pisma, jego współredaktorem. W owym czasie oczywiście pisałem wiele artykułów do prasy podziemnej, które wielokrotnie były czytane w Wolnej Europie.

Po 1989 r., ponieważ zostałem wiceprzewodniczącym zarządu regionu „Solidarności”, członkiem Komisji Krajowej, tworzyłem „Solidarność” także w tych pla-

cówkach, którymi będziemy się obecnie zajmowali. Poznałem problemy nie tylko pracowników, którzy wielokrotnie się do mnie zgłaszali, gdy bywałem w tych placówkach, lecz także organizacyjne.

No i chyba najważniejsza sprawa. Otóż przez dwie kadencje parlamentarne byłem w komisji kultury: w poprzedniej kadencji Sejmu i w czwartej kadencji Senatu. W Senacie byłem równocześnie jej wiceprzewodniczącym.

Na zakończenie może trochę osobista dygresja. Otóż z szeroko rozumianą kulturą zetknąłem się już dawno, z powodów rodzinnych, można powiedzieć, mam ją we krwi. Mój ojciec był znanym po wojną basem, do 1957 r. pierwszym basem Opery Warszawskiej. Karierę zaczynał w Wilnie i w Kownie. Nie chodzi tu o opowiadanie życiorysu mojego ojca, chciałbym jednak powiedzieć, że był on dyrektorem opery w Bydgoszczy, był reżyserem, miłośnikiem pieśni polskich. W owym czasie nie było tygodnia, żeby ich nie śpiewał w radiu. Nawiasem mówiąc, pod pretekstem braku taśm te pieśni zostały skasowane. Mam co prawda trzy duże taśmy, ale zachował się niewielki repertuar swojego ojca. Matka tak samo jak ojciec skończyła konserwatorium w Wilnie i była pianistką. Głównie pracowała jako akompaniorka w balecie, ale akompaniowała także śpiewakom. I już na koniec powiem, że stryj występował po pseudonimem, żeby nie powtarzać nazwiska, Zenon Jaruga, był reżyserem słuchowisk radiowych i sam też śpiewał, jest wiele jego nagrań. Drugi brat mojego ojca był tłumaczem poważnych pieśni z różnych języków na język polski, miał to szczęście, że znał kilka języków.

W ten sposób chciałem podkreślić, że zainteresowanie kulturą jakby wpływa z doświadczeń rodzinnych, ale najistotniejsze jest chyba to, że mam doświadczenie w prowadzeniu komisji, wiem jak to się robi i w tym zakresie będę służył pomocą pani przewodniczącej.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Pan senator Piesiewicz zgłaszał...

Senator Krzysztof Piesiewicz:

To już jest nieaktualne, ponieważ ja chciałem zgłosić pana senatora Sauka, z którym zetknąłem się w czwartej kadencji, będąc członkiem komisji kultury. Był on nie tylko wiceprzewodniczącym naszej komisji, lecz także jej przewodniczącym na zakończenie kadencji Senatu, kiedy zastąpił panią senator Czubę. W tej roli naprawdę wykazał się taktem, znajomością rzeczy, kulturą, zdolnościami organizacyjnymi, pogłębionym oglądem rzeczywistości polskiej kultury. Tak więc sprawdził się w tej funkcji senatora i przewodniczącego komisji kultury. I dlatego chciałem go zgłosić, ale w tej chwili to już jest nieaktualne.

(Przewodnicząca Krystyna Bochenek: Aktualne, tylko jego kandydatura już została zgłoszona.)

To znaczy, nieaktualne w sensie dublowania zgłoszenia.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos? Czy pan senator Piotr Marian Boroń wyraża zgodę na kandydowanie?

Senator Piotr Boroń:

Tak.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Czy pan senator Czesław Ryszka wyraża zgodę na kandydowanie?

Senator Czesław Ryszka:

Tak.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Czy pan senator Jacek Sauk wyraża zgodę na kandydowanie?

Senator Jacek Sauk:

Tak.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że zostały zgłoszone trzy kandydaty na zastępców przewodniczącej komisji, czyli pan Piotr Marian Boroń, Czesław Ryszka i Jacek Sauk.

Przystępujemy do głosowania nad wyborem zastępców przewodniczącej komisji. Proszę teraz o zgłoszenie się trzech senatorów do przeprowadzenia głosowania nad wyborem zastępców przewodniczącej komisji.

Kto z państwa wyraża wolę, aby być w komisji skrutacyjnej?

(Głos z sali: Jak nie ma wyjścia, to ja się zgłaszam.)

Proszę bardzo, pan senator Adam Massalski. Dziękuję bardzo. Może poprosimy też panią senator Marię Pańczyk i pana senatora Jana Szafrąncę, który w zeszłej kadencji też był w komisji skrutacyjnej.

Przystępujemy do głosowania.

Do przeprowadzenia głosowania tajnego powołuję pana senatora Massalskiego, panią senator Pańczyk i pana senatora Szafrąncę.

Zarządzam teraz chwilową, nawet nie pięciominutową, przerwę na przygotowanie kart do głosowania.

(Przerwa w obradach)

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Proszę bardzo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest możliwość głosowania za każdym kandydatem, który jest wymieniony na karcie do głosowania. Głos będzie ważny, jeżeli senator postawi na karcie co najwyżej tyle znaków „x”, ile jest miejsc do obsadzenia lub odda kartę bez skreśleń, co oznacza wstrzymanie się od głosu. Karta do głosowania, na której postawiono więcej znaków „x” niż jest miejsc do obsadzenia, zostanie uznana za głos nieważny. Przypominam, że wybieramy dwóch zastępców. Po wypełnieniu kart państwo senatorowie będą wrzucać je do przygotowanej urny. Po przeprowadzeniu głosowania ogłoszę przerwę, w trakcie której senatorowie powołani do przeprowadzenia głosowania tajnego dokonają obliczenia głosów oraz sporządzą protokół głosowania. Protokół będzie podstawą do ogłoszenia wyników głosowania nad wyborem zastępców przewodniczącej komisji.

Proszę przystąpić do głosowania, do oddawania głosów.

(Rozmowy na sali)

Czy wszyscy państwo oddali głosy? Tak.

Zarządzam chwilową przerwę w obradach komisji.

(Przerwa w obradach)

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

...przedstawić protokół głosowania.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ja przeczytam, tak.

Panie i Panowie Senatorowie, odczytuję protokół głosowania tajnego, przeprowadzonego w dniu 30 listopada 2005 r. w sprawie wyboru zastępców przewodniczącej Komisji Kultury i Środków Przekazu.

W głosowaniu tajnym nad wyborem zastępców przewodniczącej Komisji Kultury i Środków Przekazu spośród zgłoszonych senatorów – pana senatora Piotra Boronia, pana senatora Czesława Ryszki i pana senatora Jacka Sauka – oddano głosów dziewięć. Wszystkie głosy były ważne. Powołani przez przewodniczącą komisji do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie Maria Pańczyk-Pozdziej, Adam Massalski i Jan Szafranie, stwierdzają, że za wyborem senatora Piotra Boronia głosowało sześciu senatorów, za wyborem senatora Czesława Ryszki głosowało sześciu senatorów, za wyborem senatora Jacka Sauka głosowało trzech senatorów.

Na podstawie wyników głosowania stwierdzamy, że zastępcami przewodniczącej Komisji Kultury i Środków Przekazu zostali: senator Piotr Boroń i senator Czesław Ryszka.

Panom senatorom bardzo serdecznie gratuluję. Czy panowie zastępcy przewodniczącej komisji chcieliby zabrać głos?

Proszę bardzo, pan senator Piotr Boroń.

Senator Piotr Boroń:

Dziękuję państwu uprzejmie. Postaram się nie zawieść zaufania. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

I pan senator Czesław Ryszka.

Senator Czesław Ryszka:

Również bardzo dziękuję za zaufanie i obiecuję to samo.

Przewodnicząca Krystyna Bochenek:

Dziękuję państwu bardzo.

Stwierdzam, że wyczerpaliśmy punkt pierwszy obrad.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad komisji. To są sprawy organizacyjne.

Ponieważ wszyscy musimy się poznać, zatem w imieniu Działu Stenogramów Kancelarii Senatu oraz pracowników Komisji Kultury i Środków Przekazu proszę, by każdy z państwa, pań i panów senatorów zabierających głos, przynajmniej w pierwszych chwilach naszych spotkań za każdym razem się przedstawiał. Najkrócej mówiąc, nasze posiedzenie jest nagłośnione i nagrywane, z tego posiedzenia powstaje stenogram, a w konsekwencji – protokół posiedzenia komisji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Dziękuję bardzo.

Uprzejmie informuję, że sekretariat komisji może udostępnić zainteresowanym senatorom sprawozdanie z działalności Komisji Kultury i Środków Przekazu piątej kadencji wraz z załącznikami, w których między innymi znajduje się „Nota pro memoria”, adresowana do Komisji Kultury i Środków Przekazu Senatu RP szóstej kadencji. Myślę, że to ważny dokument, zachęcam państwa do zapoznania się z tymi materiałami.

Czy są pytania? Dziękuję bardzo. Zamykam posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 29)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851